

Vapautetut

Tiedotuslehti 2/2005

Jyväskylän Katulähetys ry

Jorma Soinin läksiäisiä vietettiin 19.4.2005

Jorma Soini toimi Jyväskylän Katulähetys ry:n toiminnanjohtajana vuosina 1987-2000. Tämän jälkeen hän siirtyi Suomen Sininauhasätiön palvelukseen toimitusjohtajaksi, jota tointa hän hoitaa edelleen.

Mustaa valkoisella

Sano niille: ”Riikosen kissakin on viisaampi kuin työ”

”Jos jollakin teistä on ystävä ja hän menee hänen luoksensa yösydännä ja sanoo hänelle: ’Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää, sillä eräs ystäväni on matkalla tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä’; ja toinen vastaa ja sanoo: ’Älä minua vaivaa; ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat minun kanssani vuoteessa; en minä voi nousta antamaan sinulle’-minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sentähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee.” Luuk. 11:7-8

Häikäilemätöntä peräänantamattomuutta

Elävä usko tuijottaa Jumalan lupuksiin ja tarraa häikäilemättä niihin kiinni. Kun se on kuullut ja ymmärtänyt Jumalan Sanan se ei enää käy keskustelemaan muiden äänien kanssa. Aistit ovat tottumuksesta harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta. Se tietää että jos nyt lähden madaltamaan tasoa siitä mitä Jumala on puhunut voin joutua keskusteluun demonien kanssa.

Uskonnollisuus kaikkinne muotoineen on tällaisten keskustelujen tuloksena syntynyt surkea ja epäuskoinen kompromissi. Uskonnollisuuden kaikkein nöyryimmältä ja hurskaimmalta vaikuttava uskontunnustus kuuluu: ”Jos on Jumalan tahto, niin..” Silloinkin kun Jumalan tahto on mitä selkeimmin ilmoitettu Raamatussa.

Jeesus ihannoit ehdotonta ja äärimmäisen sinnikäästä uskoa. Monissa puheissaan ja vertauksissa hän nostaa tämän periaatteen pöydälle ja vääntää meille rautalangasta mallin. Mitenkä varmasti saat, millä tavalla varmasti löydät, mitenkä sinulle varmasti avataan. On oikeastaan järkyttävää tajuta, että Jumalan lupaukset ovat kaikki

totta. Mitenkä paljon meidän yllemme onkaan lastattu uskonnollisuutta, kun se kertakaikkiaan tuntuu liian yksinkertaiselta totuudelta? Eikö se ole uhoamista ja ylihengellisyyttä avoimen taisteluhaasteen esittäminen. Eikö olisi nöyryyttä jättää tilaa jossitteluille.

Usko esittää avoimen haasteen

Ei se ole nöyryyttä vaan turhamaisuutta. Se piilottelee epäuskoaan ja varmistelee asemiaan ihmisten edessä. Pelkää kasvojensa menettämistä enemmän kuin Jumalaa. Turhamaisuus on hengen synti, se on saatanan synti, jota emme juuri tunnista itsessämme. Se upottaa avoimet haasteet, jossa todellinen uskomme Jumalan Sanaan testattaisiin kaamosmaiseen epämääräisyyteen. Niin, että kuulijat luulisivat Jumalan suunnitelman olevan aina mystistä ja oraakkelimaista, josta lopulta kukaan ei ota mitään selvää. Lopulta se varastaa senkin ehdottoman totuuden, että on Jumalan tahto, että kaikki ihmiset pelastuvat ja niinpä ihmiset alkavat rukoilla ”Herra jos on sinun tahtosi pelasta Matti ja Maija..”

Kun Riikosen kissa Poju palailee kolmelta yöllä retkiltään ja haluaa sisälle suljetuista ovista alkaa se raapia makuuhuoneen ikkunaa siltä kohdalta missä se tietää isännän nukkuvan.

Se tekee sitä niin kauan, että unisen ja ärsyyntyneen miehen on pakko nousta avamaan ovi. Se ei missään tapauksessa hellitä ennen sitä. Se on päättänyt mennä sisälle eikä tunnusta muuta vaihtoehtoa. Se on lukenut tuon raamatun vertauksen.

Uskonnollisuus iskee vasten kasvoja

Tässä oma uskonnollisuuteni iskee kasvoilleni hirveällä voimalla. Huomaan hengessäni, että minut on opetettu niin uskonnolliseksi niin epäuskoiseksi. Uskoani on sabotoitu sanoilla, jotka eivät ole olleet hengen opettamia. Päätän siis muuttaa mieltäni. Reivaan teologiaani. Ymmärrän, että se mitä kilvoitukseksi sanotaan on ennen muuta uskon kilvoitusta pitää kiinni profeetaallisen sanan lupauksissa. Se kiinnittää mielensä Kristukseen. Siinä se mitä kirjakääröön on kirjoitettu on yli kaiken. Synnin jättäiläiset ja maailman rakkaus eivät kukistu meidän tuimalla katseellamme ja omilla lujilla ponnistuksilla. Mooses katsoi ’Kristuksen pilkan’ suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti. Heb 11:26

Jumalan Sanan lupaukset ovat paljon kovempi juttu kuin olen koskaan aavistanutkaan. Niihin on todella kätketty vuoria siirtävä usko. Niissä on atomien voima. Se mitä kirjakääröön on kirjoitettu on hyvin tärkeää. Käänä katseesi niihin. Se joka kolkuttaa häikäilemättömän sinnikkäästi näitä lupauksen aarrekammioita yllätty aivan suunniltan havaitessaan mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys Kristuksen rakkaudessa avautuukaan. Hän voi tehdä enemmän monin verroin enemmän kuin kaikki mitä anomme tai ymmärrämme, sen voiman määrän mukaan, joka meissä vaikuttaa. Ef 3:19-20.

Esko Jantunen

Jupi - vapaana syntynyt

● **Juha Alankoa** ei juuri tunneta Katulähetyksessäkään, mutta Jupi tunnetaan. Kysymys on kuitenkin yhdestä ja samasta miehestä, Myllyjärven yhteisössä asuvasta runoilijasielusta, joka on elänyt “villinä ja vapaana”.

Joskus maailman tuulet ovat vieneet miestä päihtheiseen maailmaan, mutta tänä päivänä mies elelee elämäänsä tyytyväisenä. Ensin Jupi oli Tessio Backassa runsaan vuoden hoitojaksoissa, josta hän muutti Myllyjärvelle. Runoratsukin on lähtenyt taas kerran kunnolla laukaamaan.

Jupi on ollut Myllyjärven yhteisön jäsen lähes vuoden; siivet ovat alkaneet kantaa niin hyvin, että mies on muuttamassa itsenäiseen asuntoon Jyväskylässä.

Tession itsenäistymiskeskuksessa opeteltiin normaaleja toimintoja, joita ihminen tarvitsee. Myllyjärven yhteisössä olen löytänyt omaa itseäni ja joutunut miettimään suhtautumista muihin ihmisiin. Ei tämä aina helppoa ole ollut: paljon olen saanut porukalta anteeksi ja samalla olen kiintynyt täällä oleviin ihmisiin. Olen ehtinyt nähdä niin monelaista, tämän parempaa mahdollisuutta alkaa itsenäinen elämä ei varmaan tule”, Jupi kuvailee tilannettaan.

Jos runoilijoiden syvällisyys ja luovuus pohjautuvat voimakkaasti elettyyn ja usein raskaaseenkin elämään, niin tältä osin Jupi on oman runoilijan koulunsa käynyt.

“Niin kuin elämä, kaikki lähtee ajatuksista. Minä olen sitä mukaa kirjoittanut runoja, kuin miten elämäntilanteeni ovat minua koskettaneet. Välillä runoni olivat raskaita; ajattelin silloin pelkästään itseäni, mutta vähitellen runouteni on muuttunut. Siihen on vaikuttanut paljolti minun tapani ymmärtää Raamattua ja siihen, mitä hyvää voisi lähimmäisille antaa. Jokainen tarvitsee henkistä tukea ja sitä voimme kaikki lähimmäisillemme antaa. Emme kuitenkaan voi antaa kenellekään enemmän kuin mitä itse olemme saaneet. Vuoden vaihteessa huomasin, että sisäinen kapinoinnit alkoi päättyä. Jouluna sain oikein lahjan, kun sain jälleen yhteyden aikuisen poikaani.”

“Kaiken kurjuuden keskellä sisälläni on kauan ollut toivon kipinä. Nyt ru-

- Uskon, että tulevaisuuteni tulee olemaan parempi kuin 90-luvulla elämäni raju jakso, Juha Alanko toteaa.

nouteeni on tullut uudenlaista optimistisuutta. Lempeys ja rakkaus ovat saaneet tilaa runoudessani. Jos ihmisellä ei ole käytännössä yhtään mitään, hänen on pakko pyöriä omien asioittensa ympärillä. Nyt, kun elämäni on pala palalta alkanut järjestyä, minulla on tilaa katsella ympärilleni ja ajatella toistenkin ihmisten parasta”, Jupi pohtii sydämessään ja runoudessaan tapahtunutta muutosta.

Neljäkymmentäyhdeksän vuotiaan Jupin elämässä päihdeiden käyttö alkoi jo murrosiässä. Kolmenkymppien tienoilla mukaan tulivat rauhoittavat lääkkeet ja paha riippuvuus lääkkeisiin suisti elämän enemmän ja enemmän raiteiltaan. Alkoholien ja lääkkeiden yhteiskäyttö sekotti elämää: liikennerikkomusten vuoksi tuli pari vankilatuomiota, ihmissuhteet väristyivät, avioliitto meni karille ja “pää pimeni” - kuten Jupi itse kuvailee. Käytännössä se merkitsi sitä, että Jupi eli sekavaa elämää, jossa tehtiin päättömiä asioita. Noina vuosinakin Jupi purki tuntemuksiaan runoihin.

“Runoissa näkyy koko päihdekuntoutumisen historia ylä- ja alamäkineen. Nyt, kun olen niitä lukenut, niin ajattelen, että runojeni kautta tekemääni päiväkirjaan pystyy moni päihderiippuvainen samais-tumaan. Olen kasannut jo oman runokirjani, mutta niiden julkistamiseen en ole löytänyt sopivaa kustantajaa. Rankka runous voi palvella varmaan monia vaikeita vaiheita eläneitä lähimmäisiä”, Jupi sanoo.

Elämä ja runojen tekeminen kuitenkin jatkuvat. Mitä paljon kokenut kes-

ki-ikäinen mies tänään toivoo?

“Uskon, että tulevaisuuteni tulee olemaan parempi kuin 90-luvulla elämäni raju jakso. Olen tarttunut siihen oksaan, mikä enää oli jäljellä - usko Jumalaan. Ei voi kieltää sitä, etteikö maailma ja entinen elämä houkuttelisi, mutta sitä vastustan rukoilemalla ja puhumalla asioistani Jumalalle. Sillä tavalla saan samalla myös aikaa miettiä ratkaisujani, enkä ole tulevaisuuden suhteen enää oman itseni varassa.”, Jupi sanoo luottavaisesti, mutta samalla syvästi elämän nöyryyttämänä.

Jupi kokee, että hän sai lapsuudessa ja nuoruudessa rakkautta ja jalkapalloilijana myös menestystä. Jupi oli moottoripyöräilevä nuori ja kaikki oli hyvin. Villiksi ja vapaaksi syntynyt Jupi joutui kuitenkin elämän myrskytuulten tuivertamaksi.

“Ihminen ei kestä sen paremmin hyvää kuin pahaakaan. Kun hyvä kausi menee ohi, ei jäljellä ole mitään muuta kuin se mitä huippuvuosina menneisyydessä oli. Ihminen voi helposti joutua tyhjän päälle, ellei jatkuvasti ole tukevaa pohjaa, jonka päälle rakentaa. Tänä usko ja oman itseeni ja lähimmäisiini liittyvä kasvu ja jatkuvuus turvaavat uudella tavalla sisintäni”, Jupi pohtii. Toivotaan, että Jupi pysyy runoratsun selässä ja että runojen päiväkirjojen lehdillä vastassa ovat vihreät niityt ja virvoittavat vedet.

Eero Tolvanen

”Pientä sisään ja puita pesään”

● Katulähetyksen EkoCenterin tuotantoyksikössä Kankitiellä liikkuu liukasliikkeinen mies, jonka kasvoilla väreilee usein hymy. **Ismo Hirvivuori** on työskennellyt talossa reilut neljä vuotta vastuualueena myynti.

EkoCenterin uusiotuotanto on tärkeä osa yhdistyksen liiketoimintapuolta. Ideologisesti siihen liittyy kierrätys, ympäristön säästö ja päästöjen vähentäminen. Näin EkoCenter toteuttaa myös Katulähetyksellä ohjelmaa, joka tähtää parempaan ympäristöön, ihmisen ja luonnon hyväksi. Tässä prosessissa Ismon työpanos on mittava ja tärkeä.

Nuoruus

Värikkääseen tapaansa Ismo kertoo syntyneenä Korpilahdella rantakuppilassa, ikkunat metsän puolella.

Tämä tarkoittaa mummon pitämää ravintola ja matkustajakoti yhdistelmää, jossa Ismo sattui olemaan paikalla äidin synnytyshetken yllättäessä ja näin Ismo näki päivänvalon. Tästä on aika tarkalleen 55 vuotta.

Oikea koti oli maanviljelystila Muuramessa. Tilalla kasvatettiin liha-, ja siipikarjaa ja tehtiin viljelystöitä.

Kanoja oli 1500 yksilöä ja kalkkunoi- ta päälle. Ihan jokaisen ammatin suuntautuneisuus ei nouse nuorena esille, mutta Ismolla nousi. Kauppias mikä kauppias. Jo kahdeksan vuotiaana hän keräsi luonnon kukkia, hankki oravannahkoja, keräsi marjoja ja omenia sekä myi niitä Jyväskylässä kaupunkireissulla kaupasta kauppaan. Keräsi- pä tilauksiakin seuraavaa reissua varten valmiiksi. Tähtäin oli selvä, uusi polkupyörä kaiheri mielen pohjalla ja sen Ismo hankki omalla työllä. Pyörä oli kolmevaihteinen ja siitä sai olla ylpeä. Kylällä ei joka pojalla sellaista ollut.

Värikkääseen tapaansa Ismo kertoo syntyneenä Korpilahdella rantakuppilassa, ikkunat metsän puolella.

Jekut mielessä

Ismo oli jo nuorena vilkas ja menevä. Isällä oli tuttava Raumalla, joka piti torikojua. Sen vetovoima oli vastustamaton. Siksi useina kesinä Ismo vietti kuukauden Raumalla pitäen omaa myyntipöytänsä torilla.

Ismo möi kampoja, kyniä, vihkoja, viivoittimia yms. Niinpä tämä nuori kauppias huuteli mummoille: ”Nyt ruvetaan panemaan tavaraa hinnalla millä hyvänsä. Tavara on hyvää, sitkeää ja notkeeta kuin vanhan piaan vatanahka. Kattokaa kun tämän menee kahdeksalle kierteelle kuin valtion puodissa” – ja näytti kamman kiertyvän. Erään kerran koululuokassa tuli aivan vastustamaton tilaisuus. Naisopettaja kumartui kaapista ottamaan jotain, jolloin Ismo ehätti leikkaamaan saksilla takaa päin opettajan hameen halki. Siitä seurasi opettajan soitto äidille, jolloin kotiinpaluu oli tuskainen. Ismo tiesi mikä siellä odottaa. Äiti oli jämerä.

Nuoruusvuosina urheilu oli lähellä sydäntä, samoin luonto. Hiihto- ja juoksukilpailuihin Ismo osallistui paljon, ollen yleensä viiden parhaan jou-

kossa, välillä voittaen. Luonto antaa vieläkin vastapainoa elämälle.

Elämä kaupantekoa

Oikea työikä alkoi lähestyä ja ensimmäinen työpaikka oli Mäki-Matissa Vesangassa lähetin paikka, jossa Ismo vei ostoksia maaseudun asiakkaille mopolla. Tätä seurasi muutaman vuoden kuluttua rautakauppa Oro Jyväskylässä, Laineperä Oy Raumalla, räystäkourujen, tikkaiden ja peltikattojen myyntityö. Taas Jyväskylässä E-Sepälä Oy:ssä nyt jo myyntipäällikkönä neljä vuotta tekstiiliosastolla ja sitten vielä Tmi Kenkä-Kokkolassa nahkalan harjoittelijana. Tähtäin oli oma yritys ja tavoite korkealla, eli paikka pankin hallituksessa ennen 30 vuoden ikää. Ismo perusti oman kenkäalan yrityksen Kokkolaan joka aluksi menestyi hyvin. Kauppa kävi ja Ismon myyntitaidoilla se ei ollut edes vaikeaa. Tuntui että markkinat aukeavat joka puolelta ja rohkeus yrittämiseen kasvoi hurjiin lukemiin ja melko koviin riskin ottoihin.

Silti Ismo laski mikä kannattaa ja mikä ei, kuten kauppiaan tuleekin. Elämä hymyili ja menestyminen toi tyy-

dytystä henkisesti ja taloudellisesti. Tuntui hyvältä. Elämä maistui elämisen arvoiselta myös perheen sisällä, jonka Ismo oli ehtinyt perustamaan. Matkapäiviäkin kertyi ja Suomi tuli tutuksi idästä länteen. Vauhti oli kova sillä syntymälahjana saatu kauppiaan veri sai vastineensa oman yrityksen sisällä.

Koettelemuksen tulevat

Jokaisen ihmisen elämään kuuluvat hyvät ja huonot jaksot. Elämä ei voi olla tasaista viivaa ilman kolhuja, ilman koettelemuksia, ilman vaikeuksia. Vaikeudet tekevät ihmisestä ihmisen. Näin kävi Ismollekin. Musta pilvi saapui taloyhtiön hallituksen muodossa, joka irtisanoi firman vuokrasopimuksen. Kenkäfirmalle tuli lähtö Kokkolan keskeiseltä paikalta. Uusi paikka löytyi sivumpaa. Täällä ei enää kauppa käynyt ja velkoja ja vastuita oli paljon päällä. Tulot vähenivät ja lvv-verot jäi maksamatta. Seurasi konkurssi, jonka taloudelliset rasitteet painavat vieläkin elämässä. Seurasi se tavallinen tarina, eli vaimo, talo ja auto lähtivät elämästä kukin vuorollaan. Tilalle astui viina ja kavereista ei enää ollutkaan kavereiksi. Kaikkien heidän otsallaan roikkui hintalappu. Luotto oli mennyt. Ismo pakeni metsään juomaan ja jutteli muurahaisille, jotka olivat hyviä kuuntelijoita. Ismo oli henkisesti täysin loppu. Silti löytyi vielä työpaikka Jyväskylästä Tyynelän tavaratalosta, josta Ismo otti itse lopputilin vuoden kuluttua.

Ura Katulähetyksellä

Luonto on antanut Ismolle aina toivoa. Tyynelän jälkeen seurasi kalareissu, jossa autiotuvalla Ismo heitti repun lattialle lopen uupuneena ja rukoili, että Jumala antaisi voimaa juomisen lopettamiseen. Sisällä tapahtui murtuminen. Iloinen huliivili kauppias tuskailli itsensä kanssa elämän oikeiden kysymysten edessä. Nyt myyntipöydällä oli oma sielu ja sen tuskat. Kuka pelastaisi tästä kuoleman ruumiista? kuten apostoli Paavali sanoi. Sosiaalisena ihmisenä Ismolla oli vielä halu auttaa muita vaikka itsekin tarvitsi apua. Tähän saumaan

Työvoiman kautta Ismo löysi tiensä Katulähetykselle, ensin Ensiaskelen val-

Työ ja uskollisuus työnantajaa kohtaan on hyvin tärkeällä sijalla Ismon elämässä.

vojaksi ja kohta myynnistä vastaavaksi työntekijäksi. Tekstiiliala oli ennestään tärkeä ja nyt sitä sai tehdä Katulähetyksen uusiutuotteiden parissa. Ismo alkoi myymään yhdistyksen Jyka-Tuotteen öljynimeytysmattoja, suojamattoja, puutarhojen altakastelumattoja ja konepyyhkeitä. Työ on pitkäjännitteistä ja vastuullista. Kilpailijoita on paitsi kotimaasta, myös Tanskasta ja Virosta. Ismo kertoo, että pärjäämme tuotteiden laadulla ja lajittelulla. Sortimentit on lajiteltu, kuten trikoot, puuvillat ja froteet.

Kauppa kohdistuu teollisuudelle, puutarhoille ja verstaalle. Ensi vuoden avainalue on suuret firmat. Osin Katulähetyksen avulla mieheen on palannut iloisuus ja alkuperäinen elämänvoima. Sattuu myös hauskoja tapauksia. Kerran Ismo esitteli uudessa firmassa meidän tuotteita.

Ostaja sanoi, että seuraavalla kerralla kauppa syntyy. Ismo lähti, kävi lounaalla ja tuli tunnin kuluttua takaisin. Vastapuoli ymmärsi huumorin ja niin kaupat tehtiin. Kun Ismo istuu autoon ja lähtee, lentävä lause kuuluu: ”Pientä sisään ja puita pesään” ja niin perävalot vilkkuvat Kankitien mäessä kadoten jonnekin Suomen pitkistä valtaväylistä kauppa tehdään.

Elämässä on muutakin

Ismoa alkoi -90 luvun alussa yhä syvemmin kiinnostamaan hengelliset asiat. Ympäriällä oli monia tärkeitä ihmisiä, jotka olivat löytäneet elävän uskon. Se pani miettimään omaakin kohtaloa. Matkoilla Ismo luki Raamattua, Jaako Haavion rukous- ja hartauskirjaa ”Taivaan avain” sekä kävi eri seurakunnissa. Ismo oli Sodankylässä kauppareisulla, kun vanhin tytär soitti. Kertoi tulensa uskoon ja elämän muuttuneen.

Se toi vedet Ismon silmiin. Nuoremman tyttären elämässä kävi samoin ja siitä Ismo iloitsi. Jyväskylässä Ismo asioi uskovalla hammaslääkärillä, jonka elämä todisti iankaikkisuudesta. Nyt piti itsekin päättää jotain. Ismo keskittyi enemmän Helluntaiseurakunnan toimintaan ja elämään. Asiat avautuivat ja Ismo meni kasteelle, jonka kautta liittyi seurakunnan jäseneksi. Ismo kertoo voivansa luopua aineellisista, mutta ei siitä hengellisestä pääomasta ja rauhasta jonka usko tuo. Silti työ ja uskollisuus työnantajaa kohtaan on hyvin tärkeällä sijalla Ismon elämässä. Työ vie paljon voimavaroja, mutta elämä on eri lailla nyt tasapainossa.

Seppo Riikonen

Arjen politiikat -tutkimusprojekti käynnistynyt

● Raha-automaattiyhdistys on myöntänyt maaliskuun alusta rahoituksen tutkimusprojektille Arjen politiikat, jonka tarkoituksena on kerätä sekä laadullista että määrällistä tietoa Katulähetyksen toiminnan eri osa-alueista.

Tutkimuksen lähtökohtana on, että Jyväskylän Katulähetyksen on päihde- tai muun sosiaalisen ongelman takia yhteiskunnan keskeisiltä sektoreilta syrjään joutuneiden ihmisten näkökulmasta merkittävä tekijä arjen jäsentymisessä ja identiteettien rakentumisessa. Järjestö muodostaa sekä pohjan arjessa selviytymiselle (asuminen, työ) että tarjoaa sosiaalista tukea. Myös järjestön työntekijöitten arki on kiinnittynyt Jyväskylän Katulähetyksen ideologiseen pohjaan, toimintaperiaatteisiin, käytäntöihin, historiaan ja tulevaisuuden näkymiin. Katulähetyksen kanssa vuorovai- kutuksessa ja yhteistyössä olevat tahot, lähinnä julkisia hyvinvointi- ja työllisyys- palveluja tuottavien instituutioiden työntekijät, jäsentävät puolestaan Katulähetyksen toimintaa omien tavoitteidensa ja työkäytäntöjensä näkökulmas- ta.

Tutkimuksen pohjalta on tarkoitus laatia arvio Katulähetyksen toiminnasta neljästä eri näkökulmasta, joita ovat:

- 1) Palvelujen vaikuttavuus, riittävyys ja kohdentuvuus
- 2) Palvelujen laatu: asiakkaiden tyytyväisyys, palveluyksiköiden keskinäinen yhteistyö ja palvelujen saatavuus
- 3) Palveluprosessien sujuvuus, taloudellisuus ja tuottavuus, (hallittavuus ja suunnitelmallisuus)
- 4) Palveluhenkilöstön osaaminen, innovatiivisuus, jaksaminen ja viihtyminen

Arvioinnin pohjana toimii löyhähkösti tasapainotettu mittaristo (BSC-, The Balanced Scorecard -mittaristo), ja myös muita kolmannen sektorin tutkimiseen sopivia arviointimenetelmiä on tarkoitus soveltaa. Arviointia voidaan hyödyntää yhdistyksen sisäisessä ja ul-

Ulla Kosonen aloitti maaliskuussa Jyväskylän Katulähetyksessä kolmen vuoden tutkimustyön Raha-automaattiyhdistyksen tuella.

koisessa kehittämisessä. Jälkimmäisel- lä tarkoitetaan suhteita yhteistyökumppaneihin ja Jyväskylän Katulähetyksen mallin tunnetuksi tekemistä.

Tasapainotetun mittariston idea liittyy toimintaympäristöjen muutoksiin, jotka ovat pakottaneet kiinnittämään huomiota menestystekijöihin pitkällä aikavälillä. Tulevaisuuden menestymisen kannalta keskeisessä asemassa ovat ns. näkymättömät omaisuuserät, joita ovat esimerkiksi motivoitunut ja ammattitaitoinen henkilökunta, sujuvat sisäiset prosessit, innovointikyky sekä tyytyväiset ja lojaalit asiakkaat. Tasapainotetun mittariston nimi viittaa tasapainon löytymiseen lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteiden, taloudellisten ja eitaloudellisten mittareiden, päämittareiden ja sitä tukevien apumittarien sekä ulkoisten ja sisäisten suorituskyvyn mittarien välillä.

Palvelujen vaikuttavuus

Palvelujen vaikuttavuudella tarkoitetaan palveluprosessien tai kokonaisten palvelujärjestelmien kykyä saada aikaan haluttuja vaikutuksia. Vaikuttavuuden

arvioinnissa tutkitaan asiakkaille koituvia hyötyjä tai haittoja ja palvelujen riittävyttä alueellisesti tai kohderyhmittäin, verrataan asiakkaiden määrää palvelujen tarvisijoiden määrään, tarkastellaan sitä, kohdentuuko oikea palvelu oikealle kohderyhmälle ja palvelun laajuutta kohderyhmittäin sekä palveluihin käytettyjä varoja kohderyhmittäin.

Vaikuttavuuden arvioinnissa tyypillisiä vertailuasetelmia ovat:

Missä määrin toteutuneet vaikutukset vastaavat tavoiteltuja vaikutuksia?

Missä määrin toteutuneet vaikutukset vastaavat asiakkaiden tarpeita?

Kuinka monen asiakkaan tilanteessa päästään tavoiteltuun vaikutukseen?

Missä määrin panosten ja vaikutusten toteutunut suhde vastaa ennakoitua panosten ja vaikutusten suhdetta?

Palvelujen laatu ja asiakastytyväisyys

Palvelun laadulla tarkoitetaan välittömien palvelutilanteiden ja asiakkaiden kohtaamisen laadukkuutta. Hyvä laatu on edellytys vaikuttavuudelle, mut-

ta ei vielä tae sen toteutumiselle. Ero laadun ja vaikuttavuuden välillä on se, että laatu liittyy esimerkiksi tukitilanteiden toimivuuteen, kun taas vaikuttavuus on sitä, että selviydytään yhä paremmin itsenäisesti arkitilanteissa.

Laatua voidaan kuvata sekä objektiivisina havaintoina katsomalla palvelujen tuottamisen puitteita että subjektiivisina mielikuvina. Mittareina hyvälle laadulle voidaan pitää esimerkiksi monipuolista palveluvälineistöä, hyvää sijaintia ja henkilökunnan pätevyyttä.

Prosessin sujuvuus, tuottavuus ja taloudellisuus

Tuottavuus kuvastaa prosessien tuotoksina syntyvien suoritteiden ja niiden tuottamiseen käytettyjen panosten suhdetta. Tuottavuuden arvioimiseksi lasketaan yhteen vuoden aikana tuotetut erilaiset suoritteet ja selvitetään niiden aikaansaamiseksi käytetyt resurssit.

Tuottavuutta voidaan laskea eri näkökulmista. Usein tyydytään pelkääntään tietyn yhden resurssityypin tuottavuuden laskentaan, esimerkiksi käytetyn pääoman ja työvoiman tuottavuuteen. Tuottavuus on suhdeluku, jonka hyvyys ja huonous ratkeaa vas-

ta, kun sitä verrataan muiden samantyyppisten yksiköiden vastaavaan, katsotaan sen vuosittaista kehitystä tai otetaan sille vertailukohteeksi tuottavuustavoite.

Taloudellisuus on tuottavuuden eräänlainen käänteisarvo: se kuvaa, miten paljon kustannuksia syntyy yhden tuotoksen tai suoritteen valmistamisesta.

Henkilöstön aikaansaannoskyvyn arviointi

Henkilöstö on keskeinen resurssi työvoimavaltaisten palvelujen tuottamiselle. Inhimillinen aikaansaannoskyky heijastuu myös työskentelyn tehokkuuteen sekä asiakastyöhön. Samalla hyvä aikaansaannoskyky ilmentää henkilöstön kehittymishalukkuutta.

Henkilöstövoimavarojen arviointiin kuuluvat osaamisen, työmotivaation ja työkykyisyyden kehitystä kuvaavat mittarit. Voimavarojen tilaa kuvaavat esimiessuhteiden luottamuksellisuus, yhteistoiminta, työolot, viestintä, työilmasto ja työkuultuuri. Osaltaan tilaa kartoittavat työterveyshuollosta saatavat tiedot työperäisestä sairastavuudesta ja poissaoloista. Asennemittarilla saadaan tietoa henkilöstön vaihtuvuusalttiudesta

ja työn kuormittavuuden kokemisesta. Koulutus ja koulutukseen uhratut panostukset kuvaavat osaltaan osaamisen kehittymistä, kuten jo koulutustasokin. Uusien ideoiden esittäminen konkretisoi innovatiivisuutta. Tärkeää innovatiivisuuden kannalta on selvittää johtamista ja työilmapiiriä; tästä voidaan päätellä luovan ilmapiirin asema organisaatiossa.

Tutkimuksen toteuttaminen

Tutkimus toteutetaan tilastojen, kyselyjen, haastattelujen ja osallisuuden haastattelujen menetelmien avulla. Tarkeisuus on käydä läpi Katulähteyksen toiminnan eri osa-alueet: työllistämistoiminta, asuttaminen, hoitokotitoiminta, perhetyö, nuorisotyö, tuotannollinen toiminta ja ruuanjakelusektori.

Tasapainotetusta mittaristosta:

Ismo Lumijärvi, Tasapainotetun mittariston malli ja kunta-alan tuloksellisuusarviointi. Työturvallisuuskeskus 1999.

www.kunnat.net

Narkomaanin omakuva

Muokkaajana Ville Kuusinen Villa -hockeysta

Olen itsekeskeinen ihminen, jolle on luonteenomaista olla uskon ihmissille, kaikille. Olen vainoharhainen ja minusta tuntuu, että kaikki haluavat minulle pahaa. Olen kuitenkin sisimmässäni arka ja pelkään ihmisiä, jopa läheisiänikin. Haluan paeta ihmisiä, vastuuta ja jopa omaa itseänikin. Osa syy pakenemiseen on kyvyttömyyteni kantaa vastuuta. Kantaa vastuuta teoistani, päätöksistäni, puheistani, itsestäni. Minulle on kasvanut vääristynyt arvomaailma, joka ei suojele elämäni, vaan tuhoaa sitä. Tunnen ja koen jatkuvaa "järjen puutetta" ja haluankin kokeilla kaikkea elämässäni, vaikka sen hintana olisi oman elämäni tuhoutuminen.

Minulla on tarve miellyttää muita, saada hyväksyntää. Voisi kai sanoa, että olen negatiivisessa mielessä läheisriippuvainen. Olen epävarma itsestäni ja tunteistani. Vanha elämäntapani ja vääristyneet tapani hoitaa ongelmani ovat osa syy huonoon itsetuntooni. Kusetan kaikkia ja toimin väkivaltaisesti saadakseni sen mitä kaipaan, olla hetken ulkona tästä kaikesta. Jatkuva saamattomuus ja itsetuhoinen käyttäytyminen ajaa minut rikoksiin, valehteluun ja varastamiseen. Nämä ovat nopein keino saada ainetta, joka laittaa unohtamaan, huumeet, lääkkeet, viina... mitä vain.

Kaikesta huolimatta olen ylimielinen ihminen, joka tietää mitä. Haluan ja milloin. Tunteehan kehoni parhaiten omat tarpeeni. En usko, että muut ymmärtävät mitä minä ymmärrän enkä usko, että he näkevät mitä minä näen. Minulla on lahja, ymmärtää muita paremmin asiat. Ylimielisyyteni ajaa minut äkkipikaisuuteen. En jaksa selittää ajatuksiani ja tekojani ihmisille, jotka eivät ymmärrä minua kuitenkaan. He ovat ulkopuolisia

minun maailmassani.

Olen altis mieliteoille ja kaikenlaisille haluilleni. Ne ohjaavat minua enemmän kuin minä niitä. Olen riippuvainen niin monista asioista joihin minulla ei ole valtaa. Annan vain mennä ja elän. Suurin riippuvuuteni ja rakkauteni on kuitenkin huumeet. Niiden antama tunne ei ole tästä maailmasta. Se on jotakin mitä muut eivät ymmärrä; täydellistä rakkautta ja ymmärrystä ilman huolia ja pelkoja. Sen kautta minäkin elän, edes hetken.

Loppujen lopuksi olen kuitenkin herkkä ja haavoittuvainen ihminen, joka peittää tunteet ja olotilat muulta maailmalta. Pelko paljastumisesta ja särkyemisestä ajaa minut pakenemaan muita ihmisiä, maailmaa ja lopuksi jopa omaa itseäni. Kelaan asioita liikaa ja sekoitan pikku hiljaa totuuden kuvitelmistani. En tiedä mihin luottaisin ja missä olisin turvassa. Olen kuitenkin eksynyt ihminen joka haluaa tulla löydettyksi. Myös minä olen sen arvoinen, olenhan.

Nuorisotyötä sydämen palolla

● Palavat sydämet sykkivät harjun kupeessa – Katulähetyksen Nuorisotalo Cafe Centterin seinien sisälläpuolella. Siirtyminen Asemakadun Päättymättömästä tarinasta Gummeruksenkadun vanhaan Glubitaloon on sujunut onnistuneesti. Nuorisotalo Cafe Centteri on voitu testata kohta kaksi vuotta.

Tällä kertaa juhlittiin uusittujen kahvilatilojen käyttöönottoa. Kahvilatilojen uudistunut ilme ja suurempi paikkaluku palvelee entistä paremmin laajaa nuorisjoukkoa. Perjantaina 29.4.05 järjestettyä tapahtumaa juhlisti tunnetun huumetyön pioneerin Liisa Tallgrenin luennot työntekijöillemme sekä illan tilaisuus nuorisolle. Tallgrenin sanoma sai molemmissa tilaisuuksissa hyvin innostuneen vastaanoton.

Uusi ilmapääri

Uuden Nuorisotalon ulkoiset puitteet ja otollinen sijainti keskustassa on vaikuttanut myönteisesti nuorisotyön ilmapääriin. Viikonlopuiltoina kävijöiden määrä voi nousta reilusti toiselle sadalle. Puolet maahanmuuttajanuoria ja toinen puoli kanta-väestöstä. Nuorisotaloa käyttävät nuoret ovat rauhallisempia kuin vanhassa paikassa. Asetettuja sääntöjä ja rajoja, joiden puitteissa homma pyörii, noudatetaan ja se on vähentänyt ongelmatilanteita, kertoo nuorisotalon vastaava työntekijä Eveliina Korhonen.

Kahvilatilojen remontti oli nuorten oma projekti. Työkokeiluun tullut Pauli Penttinen käytännön remonttireskana otti toteutuksesta päävastuun. Ja kun mukaan saatiin innokkaita nuoria vapaaehtoistyöhön alkoi tapahtua. Muutostyöt saatiin tehtyä todella edullisesti niin ettei budjetin raamit paukuneet. Nyt kahvilatilat näyttävät juuri sellaisilta kuin ne alunperin oli tarkoitettu, iloitsee Eveliina Korhonen.

Varsinaisen toimintansa lisäksi uusilla

Kahvilatilojen remontti oli nuorten oma projekti. Työkokeiluun tullut Pauli Penttinen käytännön remonttireskana hoititoteutuksesta päävastuun.

tiloilla on monenlaista käyttöä pitkin viikkoa. Kristityt liikemiehet (STELK) pitävät omia tilaisuuksiaan maanantaisin, Tanssikoulu Saran puitteissa liikkuu päivittäin yli neljä - viisikymmentä lasta ja aikuista tanssiharastajaa sekä katulähetyksen omat koulutustilaisuudet ym. tuovat lisävipinää talon toimintaan, jatkaa Korhonen

Tuo vois olla mun lapsi!

Sydämen palolla ja aidolla välittämällä tahdomme tehdä tätä työtä. Palkan tähden tai kuivan kliinisesti tätä työtä ei voi tehdä. Sydämensä antaminen nuorten ongelmia kuunnellessa voi olla liian kuluttavaa ja epäammattillista, mutta virkamiesmäinen suhtautuminen ei nuoria tavoita. Katsellessani jotakin nuorta ajattelen usein, että tuo vois olla mun oma lapsi, pohdiskelee Eve.

Nykynuoret ovat kokeneet liian paljon liian nuorina. Jokainen nuori pitäisi kohdata aidolla rakkautella. Ne joiden äidit juovat, isät hakkaavat, raiskatut ja raiskaajat, käyttäjät ja diilerit, abortin ottaneet ja lapsensa synnyttäneet ja monet monet muut ihan onnellistakin elämää kokeneet nuoret. Kaiken keskellä pitäisi vielä itsekin selvittää tässä viidakossa, jatkaa Eve

Minäkään en ole tavallinen tavis!

- Lapsuuteni kasvuympäristö oli kaikkea muuta kuin normaali. Vietin lapsuuteni koulukodin miljöössä henkilökunnan lap-

sena. Isäni oli koulukodin tilanhoitaja, äitini leipuri. Henkilökunta asui koulukodilla. Vanhemmillani ei ollut voimavaroja minulle, ne voimavarat menivät toisille. Yhteisössä näkemäni ja kokemani vaikutti sisäiseen maailmaani ja elämäni pitkälle aikuisuuteen. Jouduin näkemään ja kuulemaan liian paljon asioita, joita en pystynyt käsittelemään. Se oli miesten ja poikien rikkinäinen maailma. Se toi herkälle tytölle liian suuria kysymyksiä, selittämätöntä pahaa oloa ja myöhemmin sopeutumattomuutta siihen aivan tavalliseen tasaiseen elämään.

- Olin nuori ihminen vanhan ihmisen elämäkokemuksella. Elämä ei tuntunut eikä näyttänyt kovin hääviltä. Normaalisti tasaisesta perhe-elämästä tiilitalossa en tieninyt mitään. Eikä normaali perhearki tuntunut silloin kovin sytyttävältä. Olin kapinallinen sielussani.

- Siitä putkesta, monien monien vaiheiden jälkeen on tultu tähän elämäntilanteeseen, jossa itse olen nuorisotalon työstä vastaavana työntekijänä. Tällaisesta lapsuuden sielunmaisemasta minulle jaettiin rakennuspuita elämää varten ja ymmärrystä sen raadolliseen puoleen. Se on kääntynyt voimavaraksi kohdatessani tämän päivän nuoria. Tuskin voisni antaa tilaa nuorten omille elämän kipuiluille ilman omaa kokemusta.

- Tiedän mitä on kokea valtavaa rakkautta nälkää. Olla omavoimainen, mutta samalla mikään ei riitä, ei tyydytä, ei anna tarkoitusta. Tässä tilanteessa Jumala tuli elämäni 24 vuotiaana. Mutta uskoontulo

jatkuu sivulla 10

Elämän tietä etsimässä

● Jyväskylän Katulähetyksen etsivässä nuoristyössä aloitti maaliskuun alussa uutena työntekijänä **Jaana Saukkonen**. Jaana työskentelee Raha-automaattiyhdistyksen rahoittamassa Exit-projektissa. Ja tässä on Jaanan tarina:

Tiedättekö kirjan nimeltä Alkemisti? Minä tiedän ja olen lukenut sen juuri silloin, kun sen sanomaa kaipasin. Olen 20-vuotias nuori ihminen, joka etsii vielä kovasti elämälleen suuntaa ja merkitystä. Paulo Coelho'n kirjoittama Alkemisti antoi minulle voimaa jatkaa kulkuani ja vastausten etsimistä. En selitä kirjan sisältöä sen tarkemmin, mutta tämä kirja jos jokin kertoo siitä, miten ihminen etsii ja löytää elämän tiensä. Kirjan alkupuolella on tarina, jonka tahdon kertoa ennen kuin jatkan omaa tarinaani.

Se menee näin: ”Eräs kauppias lähetti poikansa maailman viisaimman miehen luo oppimaan onnen salaisuuden. Poika vaelsi autiomaassa neljäkymmentä päivää kunnes hän tuli kauniin linnan luo, joka sijaitsi korkean vuoren huipulla ja jossa viisas mies asui. Sankarimme ei tavannut kuitenkaan heti pyhää miestä. Linnansaliin astuessaan hän näki ympärillään kiireistä hyörintää: kaupustelijoita tuli ja meni, ihmiset juttelivat nurkissa, pieni orkesteri soitti vienoa musiikkia ja pöytä pursui sen seudun herkullisimpia ruokia.

Viisas mies keskusteli jokaisen kanssa, ja pojan oli odotettava omaa vuoroaan kaksi tuntia. Viisas mies kuunteli tarkkaavaisesti pojan selittäessä tulonsa syytä, mutta sanoi että hänellä ei ollut sillä hetkellä aikaa selvittää onnen salaisuutta. Hän kehotti poikaa katselemaan palatsia ja palaamaan kahden tunnin kuluttua. ’Pyytäisin kuitenkin yhtä palvelusta’, viisas mies jatkoi ja ojensi pojalle lusikan johon hän kaatoi kaksi tippaa öljyä. ’Kanna kierrellessäsi tätä lusikkaa mutta älä läikytä öljyä.’ Poika lähti kulkemaan palatsin monia portaita ylös ja alas ja piti koko ajan katseensa tiukasti lusikassa. Kahden tunnin kuluttua hän palasi viisaan miehen luo. ’Näitkö ruokasaliin persialaiset kuvakudokset?’ viisas mies kysyi. ’Näitkö puutarhan jonka luomiseen puutarhurimestarilta kului kymmenen vuotta? Huomasitko kirjastoni kauniit pergamentit?’ Poika tunnusti häpeissään,

Jaana Saukkonen on uusi etsivän nuoriotyön työntekijä.

ettei ollut nähnyt mitään. Hän oli varonut, ettei läikyttäisi öljyä jonka viisas mies oli kaatanut lusikkaan. Palaa sitten tutustumaan maailmani ihmeisiin, viisas mies sanoi. Et voi luottaa ihmiseen ellet tunne hänen taloan.

Poika otti huojentuneena lusikan ja lähiti kiertämään. Nyt hän tarkasteli kattojen ja seinien kaikkia taideteoksia. Hän näki puutarhat, ympäröivät vuoret, hennot kukat ja totesi, miten hienostuneesti kaikki esineet oli sijoitettu paikoilleen. Palattuuan viisaan miehen luo hän kertoi seikkaperäisesti näkemästään. ’Mutta missä ovat öljytipat, joista pyysin sinua pitämään huolta?’ viisas mies kysyi. Poika katsoi lusikkaan ja totesi, että hän oli läikyttänyt ne maahan. Voin antaa sinulle yhden ainoan neuvon, viisaimmista viisain sanoi. Onnen salaisuus on siinä, että katselee kaikkia maailman ihmeitä unohtamatta koskaan lusikassa olevaa kahta öljytippaa.”

Edellä lainaamani tarina on vastaus siihen, miksi minä olen tällä tiellä, millä olen. En ole kasvanut kovassa elämäkoulussa. Omat mutkansa on minunkin elämässäni ollut, mutta pahimmilta kurvailuilta on Taivaallinen Isäni minut toistaiseksi säästännyt. Sen sijaan olen aina ollut utelias, utelias-Uuno, kuten isäni minusta aina sanoi.

Olen aina halunnut nähdä asioiden syvemmän puolen, niin sanotusti kulissien

taakse. Olen siis katsellut ”maailman ihmeitä” ja ajan myötä olen tajunnut, että myös minulle on uskottu lusikka öljytippoineen. Lusikan sain jo syntymässäni ja öljytipat, jotka Jumala on minulle ennalta määrännyt, saan elämän tieni varrelta. Uskonkin, että juuri nyt tällä paikalla toimiminen on yksi minulle uskotuista öljytipoista.

Tiedän, että ihmisiä aina kiinnostaa, kuinka kukin on paikkansa löytänyt. Tai ainakin minua kiinnostaa. Siksi näin runollisen ja teoreettisen selityksen päätteeksi kerron lyhyesti, kuinka asiat minun näkökulmastani etenivät.

Tavoitteena hävittäjäalentäjäksi

Olin yhdeksänneltä luokalta asti halunnut ilmavoimiin hävittäjäalentäjäksi. Sitten koitti lukion viimeisen vuoden kevät ja hakuaika jatko-opiskelupaikoihin. Olen omalla lapsekkaalla tavallani turvannut Taivaan Isään jo pienestä pitäen, mutta vasta lukion aikana päätin, että annan Jeesukselle vallan koko elämäni. Siispä juuri hakupapereita postilaatikkoon pudottaessani ymmärsin, etten ollut kysynyt lainkaan Jumalan mielipidettä suunnitelmistani. Ystäväni kanssa rukoilimme, että ellei suunnitelmani olleet Jumalan tahdon mukaisia, ilmavoimiin pääsemiseni esteeksi nousisi sellainen tekijä, jota en voisi muuttaa, ku-

Jaana Saukkosen kohderyhmänä oat jyvässeudun nuoret.

ten näkö. Ja juuri näkö oli esteenä ilmavoimiin pääsemiselleni! Silloin ymmärsin, että Jumala tahtoi minut aivan toiselle tielle ja olin suunnattoman iloinen näin selkeästä johdatuksesta.

Tuolloin muistin muutaman vuoden takaisen tapahtuman, jolloin muutama minua nuorempi, tuttu poika meinasi käydä minuun käsiksi ja joukon ”pahikseksi” leimattu poika yllättäen estikin epäilyttävät aiheet. Minuun tuon pojan toiminta teki suuren vaikutuksen ja ennen kotiin saapumistani ymmärsin, että tällaiset nuoret ovat liian usein väärin ymmärrettyjä ja liian vä-

hän rakastettuja. Rukoilin : ”Jumala, jos voit minun kauttani näitä nuoria joskus rakastaa, olen täysin Sinun käytettävissäsi. Sitten hiljalleen unohdin tuon illan ja rukoukseni.

Seuraavaksi hain opiskelemaan paikkoihin, joilla oli edes hiukankin tekemistä Jumalan kanssa – tuolloin en keksinyt muutakaan tapaa seurata Jumalan viitoittamaa tietä. Sen jälkeen olen vain kulkenut johdatuksesta johdatukseen. Sain opiskelupaikan Joensuun teologisesta tiedekunnasta ja muutaman opiskeluvuoden jälkeen työpaikan täältä Katulähetykseltä.

Ja arvatkaa mitä minä nyt teen? Kuljen ympäri Jyväskylää ja maalaiskuntaa ja rakastan yhdessä Jeesuksen kanssa tapaamiamme nuoria. Jumala on vajaan kolmen kuukauden työssäoloni aikana osoittanut minulle jo monia tyhjiä sydämiä, jotka Hän haluaa täyttää ja antanut minulle ihmeellisiä ratkaisuja moniin epätoivoisilta tuntuihin ongelmiin. Niinpä minä siis jatkan ihmettelyäni Viisaan Miehen linnassa ja uskon, että hänen johdatuksessaan pystyn huolehtimaan myös öljytippoistani.

- Oma avioerokriisini vei minut persoonana sille kivun ja kasvun tielle, jossa annettiin nöyryyttä kuunnella toisiakin, Eveliina Korhonen (vas.) toteaa.

oli vasta alku sille prosessille, jossa Jumala haluaa tehdä rikitusta eheän. Minun oli vielä koettava se kun uskova ihminen puodetaan ihmisen tasolle.

- Oma avioerokriisini vei minut persoonana sille kivun ja kasvun tielle, jossa annettiin nöyryyttä kuunnella toisiakin. Hyväksyvämpänä, avoimempänä, ilman muuttamisen tarvetta. Antaa toiselle tilaa olla oma itsensä. Tämä prosessi on vapauttanut minussa voimavaroja, antanut sydämen palon elää Jumalan mahdollisuuksista, toimia Jumalan mahdollisuuksista käsin, kertoo Eveliina Korhonen.

Teksti: Esko Jantunen

Huumenuorten varamutsi

● Katulähetyksen työntekijöillä oli ainutlaatuinen tilaisuus saada opetusta huumeiden vastaisen työn eturintamalta, kun Liisa Tallgren, 70, vieraili Cafe Centerissä.

Liisa on ennen kaikkea lämmin ihminen ja palavasieluisen kristitty, mutta myös äiti kaikille niille, jotka kamppailevat huumehelvettä vastaan. Liisan esitys oli mukana-satempaava. Se kertoi taistelusta, jonka eturintamassa hän on ollut yli 30 vuotta. Hänet ja hänen perheensä temmattiin kesken rauhallisten päivien suoraan keskelle maamme ensimmäistä huumeaaltoa. Liisa ja Jussi Tallgrenien koti Kirkkonummella sijaitsee ihanteellisissa olosuhteissa hyvien naapureiden ympäröimänä. Se oli kuin maanpäällinen paratiisi.

Käärme luikertelee paratiisiin

- Viattomaksi sanotusta hassiksestä se kaikki alkoi. Salakavalasti, aavistamatta se vangitsi poikiamme Karin ja Sepon sielut. Hesalaiset toivat pilven Kirkkonummelle. Me isät ja äidit olimme täysin valmistautumattomia kaikkeen siihen mitä joutuisimme kokemaan tulevana vuosina. Itse asiassa siitä alkoi läpi elämämme kestävä taistelu, joka ei ole vielääkään päättynyt. Nuorin poikamme Kari kuoli 20-vuotiaana huumeisiin vuonna 1977. Vanhempi poikamme Seppo sairastui Lsd:stä skitsofreniaan, jota edelleen sairastaa. Hän jäi ikuiselle matkalle. Mieheni Jussi pääsi ikuisen lepoon 7 vuotta sitten. Minä jatkan tätä taistelua, aloittaa Liisa Tallgren.

On suuri valhe luulla, että huumeongelmat koskettavat vain vakavissa päide- ja syrjäytymisongelmissa kamppailevia perheitä. Hyvät kodit ja herkimmat ja lahjakaimmat nuoremme ovat tämän kavalan vihollisen kohteena. Perheessämme ei käytetty alkoholia. Sodan kauhut, evakkotiet ja koko kansan yhteiset rukoukset täysissä kirkoissa oli juurruttaneet perheeseemme kristilliset arvot, kertoo Liisa Tallgren.

Voin lopettaa milloin tahansa!

Pilven polttamisen seuraukset poikiemme elämässä etenivät kuin demoninen käsitkirjoitus. Peräjälkeen irvokkaassa jonossa oli kohdattava huumehelvetin kaikki ilmiöt. Tätä juuri murrosiän ohittaneet nuoret eivät voineet mitenkään aavistaa. Pian

- Uskon, että kaikkien huumeiden taustalla on saatanalliset voimat, Liisa Tallgren vakuuttaa.

kuviossa oli mukana, injektio-ruiskut, kovat huumeet, amfetamiini, LSD, heroini, piikitysjäljet eri puolilla kehoa, arvoesineiden katoaminen kodistamme, epämääräiset reissut ja yöpoissaolot, varasteleminen, huumeratsiat kodissamme, sosiaaliviranomaiset, poliisit, vakavat rikokset, pankkiryöstöt, vankilat, murhe, ahdistus, masennus, apatia, unihäiriöt, ruokahaluttomuus, eristyneisyys, laihtuminen, kuvailee Liisa.

Uskon, että kaikkien huumeiden taustalla on saatanalliset voimat. Sen tarkoituksena on varastaa sielu ja lopulta tappaa tai tuhota se. Kun huumeriippuvuus lopulta kaikessa karmeudessa näyttää todelliset kasvonsa on siitä selviäminen yksin lähes mahdotonta. Siihen tarvitaan apua, joka tavoittaa hänet. Huumeriippuvuuteen joutunut nuori on itse kykenemätön hakemaan apua, jatkaa Tallgren.

Tavoitteena miljoona nimeä

Suru ja ja menetykset eivät saa lannistaa meitä. Silloin vihollinen pääsee voitolle elämässämme. On päättäväisesti vaadittava päättäjiltä toimenpiteitä huumeongelmaisten auttamiseksi ja huumeiden käytön leviämisen ehkäisemiseksi.

Olemme jo kahdesti keränneet laajat kansalaisadressit, jossa vetosimme päättäjiin huumeriippuvaisten tahdonvastaisen hoitolain saamiseksi maahamme. Nämä kaksi adressiä 1988 ja 1998 keräsivät yhteensä yli 180 000 nimeä, mutta eivät vielä vakuuttaneet poliittisia päättäjiämme, joten ehkä meidän täytyy vielä kerran vedota suoraan Suomen kansaan ja kerätä miljoona nimeä ja saada aikaan rukousmyrsky. Joko han se vaikuttaisi päättäjiin?

Ruotsissa huumeriippuvaisten pakko-hoitolaki on ollut voimassa jo 1980 luvun alusta. Jaksan olla vielä optimistinen ja

uskon Suomen kansalaiset ymmärtävät huumeongelman laajuuden ja vaikeuden, emme voi olla ryhtymättä tarvittaviin toimenpiteisiin. ”Pelasta ne, joita kuolemaan viedään, pysäytä ne, jotka surmapaikalle hoippuvat. Jos sanot: ”Katso emme tienneet siitä”, niin ymmärtäähän asian sydänten tutkija; sinun sielusi vartioitsija sen tietää, ja kostaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan” (Snl 24:11, 12), julistaa palavasti Liisa Tallgren.

Liisa Tallgren on vuonna 1983 perustetun Vapaaksi Huumeista ry:n perustajajäsen ja oli 1984 mukana perustamassa maamme ensimmäistä vastaanotto- ja hoitokotia Puksua Helsingin Pukinmäkeen, jossa hän työskenteli miehensä kanssa kahdeksan vuotta.

Hänen huumeiden vastainen pioneiritö on saanut paljon julkisuutta maassamme. Sen seurauksena on perustettu kaksi yhteiskunnan ylläpitämää hoitokotia: Kiskon kuntoutuskeskus ja A-klinikkasäätiön Hietalinnayhteisö Helsinkiin. Lisäksi on perustettu huumevieroitusyksikkö Helsingin yliopistollisen keskussairaalan yhteyteen Meilahteen.

Arvokkaasta ja peräänantamattomasta huumeiden vastaisesta työstään hän on saanut Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan 1. luokan mitalin kultaristein sekä Matilda Wrede palkinnon ja Kristillisen Liiton Nuoret ry:n Rakentajan naula-mitalin sekä lukuisia kunniakirjoja.

Liisa Tallgren on kirjoittanut työstään kolme koskettavaa kirjaa: Hintana elämä 1987, Tarjolla huomoinen 1993, Silta ylitse syvyyden 2002.

Arvokkaimpana ruohonjuuritason palautteena työstään hän pitää huumeongelmaisilta saamaansa kunnianimeä: huume- nuorten varamutsi.

Teksi: Esko Jantunen

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

**Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442
www.jyvaskylan-
katulahetys.fi**

Katulähetysten kesäpäivä lauantaina 4.6. 2005 Kiponniemen toimintakeskuksessa

10.00	Tervetulokahvit
10.45	Ylistyshetki <i>Armahdetut -lauluryhmä</i>
11.00	Raamattutunti "Kristus kadulla kulkee..." <i>Taisto Salo</i>
12.00	Lounas
13.30	Todistus ja musiikkitilaisuus <i>Juhani Eriksson laulu</i> <i>Pertti Rätty puhe</i> <i>Armahdetut - lauluryhmä</i>
15.00	Iltapaiväkahvit
15.30	Saunat, makkaranpaistoa ja yhdessäoloa

Aloitetaan kesä yhdessä,
tule sinäkin mukaan,
laulamaan, rakentamaan
ja virvottumaan.

Syysrastit Kiponniemessä 26. – 28.8.2005 Teema: Ikävä

Syysrastit tapahtuma kutsuu jälleen kerran katulähetysväkeä virkistymään upeaan Kiponniemen ympäristöön. Tarjolla yhdessäoloa, saunomista, Kokemusten kavalkadi, Seppo Jokisen luento, rantanuotio, ruoat ja kahvit ym. Järjestäjät: Sininauhaliitto, Väentupa ry, Vaajakosken Suvanto ry ja Jyväskylän katulähetys ry. Tiedustelut: Katulähetys 014-3101645. e-mail: seppo.riikonen@jyvaskylankatulahetys.fi 8.7.-05 jälkeen.

Vapautetu

Jyväskylän
KATULÄHETYS

- Toimitus
Erkki Arvaja
Eero Tolvanen
Esko Jantunen
Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
erkki.arvaja@kanetti.fi
www.jyvaskylankatulahetys.fi

Seuraava tiedotuslehti
3/2005 ilmestyy
15. päivänä syyskuuta.

Aineistot lehteen
30.8.2005 mennessä
osoitteella [Kankitie 10,
40320 Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kanetti.fi](mailto:Kankitie 10, 40320 Jyväskylä tai erkki.arvaja@kanetti.fi)
seppo.riikonen@jyvaskylankatulahetys.fi